

podmíněno tím, že — jak za to má žal. úřad — slouží výhradně některému z účelů sub. lit. a) zmíněných. Podmínkou vynětí je pouze, že »podle svého určení slouží«, t. j. že ta která místnost je pro ten který účel určena a že mu slouží, aniž však okolnost, že vedle toho slouží také účelu jinému, místnost onu z ustanovení lit. a) vylučuje.

Správnost tohoto závěru jest speciálně pokud se týče kuchyní patrna, srovnají-li se vzorcová pravidla vl. nař. č. 143/1922 Sb. se vzorcovými pravidly vl. nař. č. 15/1928 Sb., kdežto podle pravidel prv uvedených prostory, které podle svého určení slouží za kuchyni, byly vyňaty z počtu místností obytných pouze potud, »pokud neslouží zároveň účelům obytným, jmenovitě ku přespání«, byla v pravidlech vl. nař. č. 15/1928 Sb., která sloužila také za podklad pravidlům platným pro sporný případ, slova uvedená v uvozovkách vypuštěna.

V daném případě není sporno, že místnost, o kterou jde, je za kuchyň určena a že také fakticky za kuchyň slouží. Tím je splněn předpoklad ustanovení § 1 odst. 3 lit. a) pravidel. Okolnost, že v kuchyni také bydlí, resp. přespává služka, nemůže kuchyni onu zbaviti povahy místnosti podle cit. předpisů z dávkové povinnosti vyňaté.

Nař. rozhodnutí spočívá na mylném právním názoru, pročež bylo je podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 11.617.

Obecní dávky. — Řízení správní (Čechy): I za účinnosti § 76 spr. ř. č. 8/28 jest podacím místem pro odvolání, podané ve smyslu § 14 odst. 3 pravidel o dávce ze zábav (vl. nař. č. 143/22), starosta obce.

(Nález ze dne 20. prosince 1934 č. 23.783.)

Prejudikatura: Boh. A 10.164/32.

Věc: Město J. proti okresnímu úřadu v Jablonci n./N. o dávku ze zábav.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zúčastněné straně Rudolfu R. předeepsána byla městským úřadem v J. dávka ze zábav měsíčně 4.200 Kč z peněžního hracího automatu. Rekurs jmenovaného obecní zastupitelstvo v sezení dne 19. ledna 1932 zamítlo, o čemž byl odvolatel zpraven výměrem městského úřadu z 5. února 1932, doručeným dne 6. února 1932. Zúčastněná strana podala další odvolání dne 17. února 1932 a to přímo u okr. úřadu; ten dodal je k instruování městskému úřadu, kam došlo dne 22. února 1932. Nař. rozhodnutím pak okresní úřad odvolání zúčastněné strany vyhověl a předpis dávky zrušil.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost předem namítá, že nař. rozhodnutí je vadné, poněvadž jednak o námitce stěžujícího si města, že odvolání jest opožděné, úřad nerozhodl, a jednak, že rozhodl na základě odvolání pozdě podaného. Námitce stížnosti v posledním směru vznesené nutno přisvědčiti. Podle 3. odst. § 14 pravidel o dávce ze zábav vl. nař. č. 143/1922 Sb. lze se

z rozhodnutí obecního zastupitelstva odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu. Kde odvolání jest podati, pravidla nestanoví. Zmíněný předpis reprodukuje ustanovení § 44 odst. 2 zák. č. 329/1921 Sb., který v § 45 odst. 2 stanoví pro obor své platnosti všeobecně, že odvolání podati jest do 14 dnů, a že o místě, kde jest odvolání podati, platí dosavadní ustanovení, pokud tento zákon nestanoví jinak. Zákon č. 329/1921 Sb. ani přímo ani nepřímou nestanoví, kde jest podati odvolání z usnesení obecního zastupitelstva k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu. Platí tedy ustanovení dosavadní, t. j. § 99 obec. zřiz. čes., podle jehož odst. 3 podati jest odvolání ve 14 dnech ode dne vyhlášeného usnesení neb oznámení představenému obce, aby je dále předložil. To platí i za účinnosti § 76 spr. ř. č. 8/1928 Sb. (viz Boh. A 10.164/32).

Podle konstantní judikatury jest opravný prostředek — není-li výslovně stanoveno jinak — pokládati za podaný včas pouze tehdy, jestliže v odvolací lhůtě na předepsané podací místo skutečně došel. V daném případě bylo tedy možno uznati odvolání Rudolfa R. za podané včas jen, kdyby bylo během odvolací lhůty došlo na městský úřad. Poněvadž podle spisů rozhodnutí městského zastupitelstva bylo jmenovanému doručeno 6. února 1932, bylo by odvolání muselo dojíti na městský úřad nejpozději 20. února 1932. Podle spisů došlo však od okresního úřadu, kde nesprávně bylo podáno, na městský úřad až 22. února 1932, tedy po uplynutí rekursní lhůty. Poněvadž žal. úřad, ač obec, předkládajíc odvolání, upozorňovala, že jest podáno pozdě, opomenul otázkou včasného podání odvolání se zabývatí a vyřídil je meritorně, veden jsa patrně nesprávným právním názorem o místě podacím, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 11.618.

Za městnanci veřejní: Vznik nároku na substituční diety a nocležné ve smyslu dvor. dekr. z 28. března 1828 č. 2332/1828 Sb. just. zák. není s hlediska § 151 zák. č. 103/26 vázán teprve na ukončení substitučního poměru, nýbrž na uplynutí jednotlivých dnů poměru toho.

(Nález ze dne 20. prosince 1934 č. 23.789.)

Prejudikatura: Boh. A 9497/32.

Věc: Dr. František H. v K. proti ministerstvu spravedlnosti o diety a nocležné.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem z 13. prosince 1927 zamítl žal. úřad v pořadu stolic správních žádosti st-le, rady vrchního zemského soudu, z 18. února 1927 resp. 17. března 1927, jimiž se domáhal dodatečného poskytnutí diet, které mu byly zadrženy za dobu pragmatikálních dovolených v letech 1921 až 1923, dále příplatku 10 Kč denně na nocležném, které mu po celou dobu jeho působení na Slovensku, t. j. od 16. dubna 1920 do 29. února 1924 nebylo vypláceno a konečně přiznání 5% úroků z prodlení pro rata temporis et quanti ze všech jemu patřících částek na dietách a nocležném. Výrok odůvodněn v podstatě úvahou, že postupem presidia soudní tabule v Bratislavě nebyly porušeny předpisy usnesení